

Son günlerde kimi meczuplar, kendilerini koruyup kollayan odaklardan aldıkları gazla, vatani düşman işgalinden kurtarıp bağımsızlığımızı sağlayan, bu nedenle her şeyimizi borçlu olduğumuz Gazi Mustafa Kemal Atatürk'e hakaret ve iftira yarışı içindeler. Aşağıda anlatacağım bazı satırlar asıl din düşmanlarının suratlarına bir tokat gibi çarpmak amacıyla yazılmıştır. Atatürk, dini değil; kimi çevrelerin halka din diye yutturdukları şeyi asla sevmeyi.

Din; insanı iyiye, güzele, doğruya sevk etmek için Allah'ın peygamberleri aracılığı ile bildirdiği ilahi kurallar bütünü ve her şeyden önce de güzel ahlak demek olduğuna göre; öyle bir şeyi, öyle bir din anlayışını asla sevmeyi zaten...

Öyle bir şeyi sevmek ise; takiyeyi, riyakarlığı, düzenbazlığı, ikiyezlülüğü, istismarı, kindarlığı sevmek demektir çünkü...

Allah'ı bile aldatmaya kalkmayı, paranın tapılacak kadar sevilmesini sevmek demektir.

Haksızlığı, adaletsizliği, kul hakkı yemeyi sevmek demektir.

Yeşil dolarlar uğruna her kılığa girmeyi, dar-ül harp gerekçesiyle her soygunu, yolsuzluğu, hırsızlığı, rüşveti, haksızlığı, kötülüğü meşru ve mubah görmeyi sevmek demektir. Çocuk taciz ve tecavüzcülüğünü, kadın düşmanlığını, bizi yeniden bir vatan kapısı açan İstiklal Savaşına karşı savaş açmayı, ihaneti, işbirlikçiliğini sevmek demektir." Keşke Yunan galip gelseydi" diyebilecek kadar vatanlarına ihanet edecekleri daha o günden onaylamak, desteklemek demektir.

Kaldı ki kutsal inançları sömüren, paraya tahvil eden, ticarete döken, o nedenle de insanı inanmaktan soğutan, uzaklaştıran şey din olmazdı.

Riyakarlığa, ticarete, yobazlığa, gericiliğe, ikiyezlülüğe dayalı inanç; dinden kaynaklanan inanç zaten olamazdı.

Dindar sanılmak için dindar gözükme dindarlık olamazdı. Sahte dindarlık, dindarlık olamazdı.

Saf ve masum olmayan; Allah rızasına dayanmayan, şeytanla iş birliğine dayanan inanç, kaynağını dinden alan bir inanç olamazdı.

Afyon yerine kullanılan, damarlara zerk edilen şey din olamazdı. Halk kitlelerini uyuşturmak, sözlerinden dışarı çıkmalarını önlemek amacıyla afyon olarak kullanılan şey din olamazdı.

Kuran-ı Kerim'i o nedenle Türkçeye tercüme ettirdi ki din doğru öğrenilsin. Bunu yaptırdı ki Allah'ın ne deyip demediği, ne isteyip istemediği doğru anlaşılsın da maskeler düşsün, sahtekarlıklar, din cambazlıkları, sömürüler, istismarlar ortaya çıksın, Çıksın ki gerçek İslam nedir, ne değildir, bilinsin. Bilinsin ki din dedikleri şeyin, Hacı Bektaşî Velilerin, Yunus Emrelerin, Bahaeddin Veledlerin, Mevlanaların, Feridüddin Attarların, İbnül'İ Arabilerin, Şems-i Tebrizilerin, Baba İshakların, Ahmet Yesevilerin diniyle, "Anadolu Aydınlanmasındaki dinle uzaktan - yakından ilgisi olmadığı anlaşılsın.

Platon'un dediği gibi ; "Batıl inanışın, zayıf kafaların dini" olduğunu bilmeyecek durumda değildi elbette. Yine Einstein'ın dediği gibi; Evrenin Yaratıcısına olan inancın, bilimsel araştırmanın en güçlü ve en soylu itici gücü" olduğunu bilmeyecek biri de değildi.

Aksi halde Kuran'ın tefsirini hem de Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır gibi bir büyük din bilgininden istemezdi. Dokuz ciltlik tefsirin yazılması yoluyla dinin herkes tarafından doğru bilinmesini sağlamaya çalışmazdı.

Mehmet Akif gibi dini bütün bir şair tarafından kaleme alınan, Hakk'a tapmaktan, imandan, şehit olmaktan, ezandan, secde etmekten söz eden o dizeleri İstiklal Marşı olarak kabul etmezdi.

Eğer dine karşı olsaydı Diyanet İşleri Başkanlığını kurduurmazdı. Haftaya kaldığımız yerden devam edeceğim.

Kalın sağlıcakla!